

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Vacare quoad Applicationem, num possit Capellanus in die communionis defunctorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

possint etiam & hi vacare, ut aliqui propter hunc tex-
tum, quando elemosyna tota simul pro uno mense, vel
hebdomada datur, minus bene concesserunt.

Dices concedatur hoc propter nostram rationem præ-
sumptæ voluntatis elargientis elemosynam. Respondet
quia per unum continuum annum physice quotidie cele-
brare, est ex se difficile, ideo explicare potuimus non
fuisse Fundatoris intentionem ad id obligare: at per unum
mensem, vel hebdomadam continuo physice celebrare,
non est certe ex se difficile: quare ad intentionem ela-
gentis elemosynam? quasi voluerit concedere tunc va-
cationem, recurrere nequaquam possumus.

5. Sed quoad vacationem prædictam: Excipe primò,
quando Fundator expressè præcipit, vel ex ejus verbis;
omnibus circumstantiis expensis, vel colligitur, ut ti-
ne interruptione Missæ quotidie celebrentur: nam tunc
ex una parte, non possumus (cum constet de Fundato-
ris mente) aliter explicare, quam de continuatione phy-
sica: & ex alia parte, ad tale grave onus consensit Ca-
pellanus. Nec obstat honestum esse propter reverentiam
aliquoties à celebrando desistere: quia etiam est probabi-
lissima opinio, optimum esse, Sacerdotem, qui ad tan-
tum mysterium est institutus, quotidie sine ulla profusa
interruptione, celebrare; ad quam opinionem sequen-
dam se Sacerdos obligavit dum ei oneri, quamvis diffici-
li, accepto stipendio consensit: id quod etiam est satis
moderatum, cum regulariter possit, quando velit, satis-
facere per alium. Ad quos reduco eos qui obligantur ex
legato.

6. Excipe secundò cum Suar. de Euch. disp. 86. sect. 1.
§. de beneficiis, circa fin. quando onus est Ecclesiæ, vel
Monasterii, ut curet dici Missam quotidianam, tunc enim
nulla est danda vacatio, quia tunc non militat ratio di-
cta n. 4. Siquidem tale onus per varios Sacerdotes satisfac-
endum, præcipitur. Idem puto quando expressè præ-
scribitur Capellano, ut Missas quotidianas dicat per se
vel per alium, vel ut Missas celebrare faciat, &c. talis
enim expressio videtur significare non injungi onus Ca-
pellano celebrandi dumtaxat, sed curandi, ut celebren-
tur quotidiane Missæ sine interruptione.

7. Dices cum Bonac. 4. de Euch. d. 4. q. ult. p. 7. §. 2. n. 17.
quando Fundator eligit personam, si intenderet quoti-
dianam sine interruptione Missam, intenderet obligare
Sacerdotem ad rem illicitam, quod non est, quando
eligit locum, quia tunc non intendit, nisi cultum loci,
& per accidens injungit quotidianam physice obligatio-
nem, quam jam potest Sacerdos evitare celebrando per
alium: ergo aliud præsumendum est, quando eligitur
persona, & aliud, quando eligitur locus.

Respondet, utrumque negandum esse, & quod quo-
tidiana sine interruptione Missa sit res illicita, & quod
non idem sit, quando est electus locus. Hoc posterius
patet ex dictis, quia onus semper redundat in personam
Sacerdotis; illud prius nec rem multa probatione indi-
git. Quid enim ais? Ergo pii Sacerdotes, qui quotidie
sine interpolatione sacrificant, illicitè agunt? ergo Regu-
la Sacerdotum Societatis Iesv, quæ injungit illi quo-
tidie celebrent, illicita est? Audi Cassianum lib. 6. de spi-
rit. formæ. cap. 3. approbantem Monachorum suæ ætatis
quotidie sacrificantium, imò, & communicantium con-
suetudinem. Quæ puritate (inquit) oportet custodire nostri
temporis atque anime castitatem, quos necesse est quotidie
Sacrosanctis Agni Carnibus vesci? Rectè igitur dixisset
Bonac. si id difficile dixisset; nunc vero, cum illicitum
dixerit, non rectè dixit. Et nota ipsum inter ceteros ci-
tare pro se Suar. de Sacram. disp. 86. sect. 1. §. de beneficiis,
circa finem, qui tamen nunquam ejusmodi onus illicitu-
m, sed onus intolerabile, hoc est, satis difficile tolera-
tum, ut omnes fateamur, asseruit.

8. Illud hic addunt Doctores, Naldus v. Missa num. 7.
Peyr. tom. 3. in Addit. cap. 1. num. 23. hunc Sacerdotem
quotidianæ Missæ debitorem, posse quater, vel sexies in
anno pro se, aut suis, vel aliqua alia causa occurrente
Sacrificium offerre, quia non est putandum Fundato-

rem hoc rarum auxilium spirituale suo Capellano dene-
gare voluisse.

Vacare quoad Applicationem an possit Capellanus in die
Commemorationis Defunctorum?

9. Eo die omnes Sacerdotes ad celebrandum pro
aliis etiam physice quotidie obligatos posse, imò debere
Missas applicare generaliter pro omnibus Fidelibus De-
functis, docent Fraxinell. de oblig. Sacerd. sect. 4. concl.
4. §. 22. & Gavantus p. 4. in Rubr. Miss. Tit. 15. num. 8.
Ratio esse potest Prima, quia ita consuetudine introdu-
ctum videtur.

Secunda, quia in titulo primæ Missæ Defunctorum
dicitur, Missa in Commemoratione omnium Fidelium De-
functorum. Nota illud, Omnium, non ergo unius in par-
ticulari.

Tertia, quia in Missa illius diei Oratio est generalis
pro omnibus defunctis.

Quarta, quia intentio Ecclesiæ in tali solemnī die
est, ut generaliter omnes Defuncti etiam destituti aliis
suffragiis a liuventur.

Quinta, quia sic propter pietatem per eas purgantes
animas præsumi potest, voluisse quoscumque Missarum
Fundatores.

10. Verum hæ rationes licet probabile reddant,
quod possint, non tamen convincunt, quod debeant,
quia non est imponendum onus nisi de eo clarè constet,
ut in simili sæpe diximus.

Ad primam autem Responderi potest, vel eam con-
suetudinem non adesse, vel certe non apparere esse in-
troducenda sub obligatione.

Ad Secundam, cum titulum solum ostendere illam Mis-
sam in specie, & non aliam debere recitari in illo die.

Ad Tertiam, Quamvis Oratio externa sit generalis,
non propterea Applicatio Missæ nobis potest esse specialis:
Patet in omnibus aliis Missis per annum, in quibus
Oratio est semper universalis pro omnibus Fidelibus.

Ad Quartam, Ecclesiam id quidem intendere ut consi-
lium, non ut præceptum.

Ad Quintam, voluisse non obligasse.

§. II. De die, quo conceditur Capellano vacatio, & obiter de
Vacatione Diei Iovis Sancti, & Sabbati sequentis.

1. Eo die quo ut dictum est, licet à quotidiana Mis-
sa vacare Capellano, cum non obligetur vacare
sed solum concedatur cessandi facultas, quæri potest,
an si tunc celebret, possit illam Missam, pro se vel pro
alio applicare?

Respondet, non posse. Ita Tamb. de iure Abb. tom. 2.
dis. 9. n. 15. (nisi forte aliquando utatur concessione,
quater, vel sexies in anno, data n. 8. quam concessionem
cum hac præsentī questione non legitime confundit
Peyr. tom. 1. in Addit. cap. 1. n. 23.) Sed posito, quod cele-
bret, pro Fundatore celebrare debere. Ratio est, inquit,
Bon. disp. de Euch. 4. q. ult. p. 7. §. 2. n. 16. quia tunc non
vacaret ob honestatem, & reverentiam Sacrificij, sed ob
avaritiam, accipiendo duas elemosynas, alteram, quam
Capellanus fruitur, alteram, quam nunc recipit.

2. Verum hæc ratio non est saltem universalis, nam
posset pro se, vel pro alio liberaliter celebrare. Ratio
igitur universalior esse potest, quia sicuti v. g. Dominus
vineæ, si ea nullum fructum, seu modicum producit,
nullo, vel modico fruatur; si vero ubertimum, illo in-
tegro non est defraudandus, ita cum omnes Missæ Ca-
pellani sint Fundatoris, illique omnes debeantur, posito
quod celebrentur, Fundatoris esse, non alterius debent.

3. Confirmatur ex quadam doctrina Ioan. Delugo
disp. de Euch. 21. sect. 2. n. 26. qui quærit, an Capellanus,
qui obligatur omnibus feriis quintis, sextis, & Sab-
bathis totius anni celebrare possit vel debeat fe-
ria quinta Iovis Sancti, & sequente Sabbatho cele-
brare? Feria enim sexta non posse vidimus suo loco

Q 2 supra